

P V I S

1 6 1 8

EX LIBRIS
ILLVSTRISSIMI VIRI,
DN. DAN. LVDOLPHI,
LIB. BAR. de DANCKELMANN,
S. REG. MAI. BORVSS. CONSILIARII
STATVS INTIMI, cetera,
BIBLIOTHECÆ ACAD. FRIDERICIANÆ
TESTAMENTO RELICTIS,

EF 14

QVADRIFIDA
ANNI CORONA

Ex *862871*
Regij vatis Psalmo 65. excerpta.

Et
Carminē Heroico olim con-
textā & explicata

à
M. HENRICO IVNIO SV-
LANO, Legitima scientiæ Stu-
dioſo.

Erasmus.

*Poëtica eſt condita ex omnium diſciplinarum de-
licijs ac medullis placenta, atq; compositum ex
ſelectiſſimis quibusq; floſculis mellificium.*

L I P S I Æ.
Sumtibus JACOBI APPELLI, Bibliop.

A N N O
C V M D E O.

EPIGRAMMATIVM
Ad celebre illud Regij Va-
tis Psalmo 65. dictum

Tu coronas annum benigni-
tate tua, &c.

Qui Deus omnigenis foecundat dotibus Orbem,
Et sua viuenti pabula cuiq; dicat;
Ille coronauit sic totum hunc fructibus annum,
Quò fera, quò lacus cunctus ouaret homo.
Ille coronabit simili bonitate futuros,
Gratus ei nostrum sit modò quisq; dies.
Ille coronabit durabiliore Coronâ
In caelis, gratos qua manet atq; pios.
Ergo ad Sideream aspirat quicumq; Coronam,
Sit pius eternum gratus & ante Deum.

M. H. I. S.

EXIMIO.

E X I M I O

Natalium splendore, præ-
clarâ indole, optimaq; expe-
ctatione adolescentibus:

IOHANNI DE VIATIS

Noribergensi:

ALBERTO } ANCKELMAN
IOACHIMO & } NIS, Fratribus
CASPARI } germanis, Ham-
 } burgenfibus:

IOHANNI HEINIO Lipsenfi:

HENRICO & } ROITHAV-
CHRISTIANO } PTIIS,

HENRICI Iunioris, Senatoris olim
Lipfenfis integerrimi &c. relictis
filijs:

Pietatis, opt. artium, linguarum cardi-
nalianum, omnisq; elegantioris literaturæ stu-
dijs: difcipulis fuis vt obfequentis. &
diligentiffimis, ita longe cariffi-
mis S. P. D.

A 2

Haud

HAud nescire reor, vos, cur hoc tēpore vobis,
Discipuli, à me olim carmina scripta dicem.
Scilicet vt tritæ fungar vice cotis, acutum
Quæ reddit ferrum, cum secet ipsa nihil.
Et moneam, vt vates, atq; exemplaria vatū
Versetis cupidâ nocte dieq; manu.
Namq; Dei munus præclarum est vera Poësis :
Pectora quæ rebus perficit vna bonis.
Vsq; aded, vt quem non diâ iuuat arte Poësis :
Non valeat docti nomen habere viri.
At non commendo vobis quamcunq; Poësin,
Nec Paphiæ tractat quæ impia furra Deæ.
Sed spretois nugis gentilibus atq; profanis,
Officijs quæ sit tota dicata sacris.
Attramen & veterum cognoscite carmina varum :
Sed modò, quæ bona sunt, carpite dicta, boni :
Instar apum, quæ hinc inde volant, atq; omnia li-
Nilq; tamen præter dulcia mella legunt. (bant)
Cætera mittatis : ne quod callere necesse est,
Olim ignoreris, dediti inutilibus.
Hæc vestris memores animis infigite : vobis
Offero quodq; melos consulite boni.

V. Præcept.

M. Henricus Iunius Sulanus

L. V. Stud.

Psalm.

D Salmgraphi vatis sacros iuuat ire per
hortos,

Eius & irriguis quaedam de fontibus hausta

Ducere pertenui modulantem in carmina versu.

Tu modo diuino complex qui numine mundum,

Quo sine nil alti quicquam mens alta peregit,

Spiritus alme, sacro linguarum munere mentes

Ditans, ipse meis non vanis annue coeptis.

Huc ades, atque mihi concede in carmine vires,

Te duce, quod possim sperato sine potiri.

Vnde sed incipiam? quis erit mihi carminis ordo?

Robore destituor nec enim satis augur Apollo

Pectora Pierio firmans de fonte rigauit.

Sed tamen experiar, numquid comprehendere possim,

Si modo tu flamen nostros adiuueris ausus.

Continuo has leges, aeternaque foedera sanxit,

Ille opifex ampli mundi, quo tempore primum

Sanctum, animique capax animal tellure creatum

Finxit in effigiem sacram, nec Numine cassam,

Vt foret haud tantum spectator cuncta potentis,

Ipsius atque operum fando, quae fecerat auctor:

Verum etiam interpret, celebrator & ore perennis.

Quare non homini tribuit, quam mente carenti

Tauro, membrorum formam, turpemque figuram.

Sed cum deiciant animalia cetera vultum

In terram, prono meditantia corpore pastum:

Cernere soli homini celsum concessit Olympum,
Tollere & erectos ad cœli lumina vultus.
Hoc ut dispositum mirâ compage theatrum
Mundi, sublimisq; poli splendentia signa
Lustraret, lustrata oculis extolleret ore
Grato. non etenim satis est spectasse, sed ansam
Hinc trahat, ut noscat factarum Numina rerum.
Nec noscat saltem; sed adoret, & inuocet vsq;
Siue sui solus versetur limine tecti,
Siue domus summi collustret templa Iehouæ.
Nil etenim sub Sole viget, quo lumina cunq;
Tandem coniicias, quin summum summa potentis
In genus humanum constanter prodat amorem,
Inflammetq; pios animos, quo grata vicissim
Quisq; creatori cantent præconia laudum.
Hoc & gentiles diuini luce carentes
Verbi, viderunt ductu rationis: & illinc
Creuit in immensum numerus, cultusq; Deorum.
Hinc malè cordatus celebrat Lenæa Pelægus,
Orgia Romanus Bromio Trieterica Baccho:
Et quibus illorum messis, vindemia & ipsa
Exornata foret, fictæ Floralia Floræ.
Introduxerunt, & sæda Pithægia; porro
Ne vitium deperdat, Robigalia, fructus.
His non inferior Moses tria festa quotannis
Egit, & hoc stolidæ carnis non fecit ab ausu:

Sed

Sed quia precipere summi mandata Tonantis,
Ad quæ cuncta simul properabat mascula proles:
Proq; sibi donis concessis cœlitus, vna
Quisq; Deo meritas soluebat pectore grates.
Ergo age nos Mosis vestigia grata secuti:
Quas, quantasq; Deo et ipsi pro dotibus anni?
Quas & presentis largis pro frugibus anni?
Quas itidemq; alijs debemus promere grates
Pro donis, quæ quaq; die cumulata ministrat?
Inprimis benefactorum cum copia tanta,
Ut, mihi si centum Deus ora sonantia linguis,
Ingeniumq; capax, & labra diserta dedisset:
Non tamen illa meis complecterer omnia dictis?
Sed, cum deficiunt vires, audacia sepe,
Et laudem quandoq; suam, voluisse, meretur:
Non erit ingratum si qualescunq; Iehouæ
Soluerimus grates: fastigia summa secuti
Rerum, præsertim quia idem fecisse videmus
Psalmographum, Iouam celebri qui voce celebrat,
Humanam diuo quod seruet numine gentem,
Quodq; homini, cunctisq; feris sua pabula præstet.
Totus, ait, bonitate tuâ quasi pulchra Corona est,
Omnigenis passim decoratus dotibus annus.
Namq; tuâ pleni stillant pinguedine calles.
O qualem memorem hanc, digner quo nomine vocē?
Solenni certè Synodo dignissima nostrâ est:

A 4

Nam

Nam quid cum primis hoc tempore dignius anni
Proferri poterit, praesentiq³ aptius horae?
Siue quis est adeo procul à pietate remotus,
Quin, cum se videat nullà ratione referre
Possè Deo meritas equali pondere grates,
Saltem, quas possint meditari pectora, dicat?
Quandoquidem sani nos degimus hactenus usu
Aëris, & largo nacti iam faenore messem.
Tum verò letos cingit vindemia colles,
Iam iam promituros vberissima Musica Bacchi
Munera, quæ mæstis exolvunt pectora curis.
Israëligenas hoc tempore nouimus anni,
Haud studio vano sacra festa agitasse tabernis
Hinc quibus à positis manserunt nomina scenis:
Ut plebs confluere solenni singula cœtu,
Et quas fundit opes tellus, ascriberet vni
Jouæ, qui vultu benedicit frugibus æquo,
Omnia vt humanæ vitæ nascantur ad vsum.
Sed ne praefixo decedam tramite: vates
Accipe, quid memoret, memoriq³ insigito menti.
Annum, ait, ipse tuâ cinctum bonitate coronas.
Paucis hæc equidem constat sententia verbis;
Sed si mens esset, magno pro pondere rerum,
Singula non fusè, sed stricto expendere versu;
Ante diem clauso componeret ater Olympo
Vesper, nos nedum praesens excluderet hora.

Ast

*Ast cum sit virtus ad paucula multa referre:
Rimandum primò nobis est, quis sit is auctor,
A quo ceu largis manant de fontibus orta
Flumina per totum mundum diffusa bonorum.
Dic igitur nobis iam quis sit, Regie vates,
Annus & indutus cuius bonitate Coronâ,
Cuius item passim stillent Pinguedine cliui?
Est Deus, acceptata Sion cui concinit hymnos,
Votaq; cui Solymâ crebrò redduntur in vrbe,
Gentiles densâ mentis caligine falsi,
Quisq; Deos varios varijs coluere sub oris.
Nam Sículus Cererem, Pharius sed adorat Osirin,
Orat vertunnum verum ceu Numen Hetruscus;
Triptolemunq; Dei sed & Atticus instar adorat.
Quin vesana illos adeo dementia cepit,
In numerum vt ferrent animalia bruta Deorum.
Præsertim Aegyptus fermè genus omne ferarum,
Tot rerum portenta colens, Crocodilon adorât;
Oppida tota canem, tumidum venerantur & anguë.
Porrum & cepe nefas erat escam apponere mensæ.
O stultas gentes, quibus hæc sunt numina monstra!
Hos sed Romani longè superasse videntur,
Dum sibi plus reliquis Sophiæ sumserè, putantes
Pro stultis Pharios, quoniam Crocodilon adorant,
Et tamen hos ipsi venerantur nomine Divùm,
Esse quibus forsân rerum Natura negavit:*

A 5

Qualis

Qualis Agonius est, rebus qui praesit agendis,
Aut qui consilijs Consus, vel Eanus eunti.
Tum qui rura beet, Lympham, Euentumq, bonorū.
Sed neq, quam multa species, nec nomina quae sint,
Est numerus: nec sunt fortassis digna relatu.
Quae qui scire cupit, Libyci cupit aequoris idem
Niscere, quam multas turbo conuoluat arenas.
Ergo vides multo quam nos Iesseius heros
Verius erudiat: verum dum monstrat & vnum
Numen, donorum quod sit largitor, & omnis
Prouentus, & frumentum, quae terra recludit.
Tu Deus es, fatur, cuius benedictio dicat
Annum: pinguedo tua per vestigia stillat.
Mobilis hoc vulgi crebro iactatur in ore,
Et tenet haud extremam inter prouerbia sedem:
Posticā caluā prior est frons; ipsaq, semper
Occiput ac Domini frons commoda plura reponit.
Rursus & arua sagax Domini fecundat ocellus.
Quippe quod ipse suis intersit rebus agendis
Oeconomus, praesitq, intentā mente, neq, eius,
Quod velit exacte curatum, industria seruis
Mandat. Seruorum reddit nācū Caballum
Strigosum: Domini vero praesentis obesum.
Gnauī igitur Deus Oeconomi vice fungitur almus,
Qui non conductis curam commendat agrorum
Seruis: aēt oculis pascentibus omnia lustrat

Ipsē

*Ipse suis, fundos & sedulus ipse per agrat,
Imprimit ipse pedum grauidis vestigia sulcis.
Ipsi, ne damni capiant quid maxima cura est.
Nam quod prudenter vulgata Paroemia dicitat:
Efficiant agros Domini vestigia pingues:
Hoc fermè vates Iesseius cantat iisdem
Vocibus: & longè de nostro rectiùs infit
Agricola: Sudat tua per vestigia pingue.
Tu largis terram fecundans in esibus ornas,
Frumentum varium de se quò prodiga fundat.
Tu sulcos riguâ tætos aspergine potas,
Lenibus aspirans Zephyri tu statibus indis
Telluris gremio vires, vt læta virescens,
Germinalia tradat ager multâ vbertate refertus.
Ast hæc fertilitas haud sese segnibus offert:
Quando nil iustus sine magno Ioua labore
Concedit, curis acuens mortalia corda,
Nec torpere graui patitur sua dona veterno.
Sed duntaxat ei, votis qui implorat eundem,
Et precibus tendit castas ad sidera palmas;
Nec duos vnquam detrectat ferre labores.
Nam quis seminibus commixtum dulcibus ansfert
Zizanium infelix? quis torrida viscera terra
Imbribus humectat, nisi qui Deus omnia prestat?
Quis segetes sterili prohibet rubigine lætas?
Congrua naturis cunctis quis pabula curat,*

Præter

Præter diuinum quod sustinet omnia Nomen?
 A quo fertilitas ruris restagnat & omnis
 Annonæ ubertas: huius bonitate reuinctus
 Annus quadrifidus renitet fragrante Coronâ.
 O mihi iam rebus diues facundia crescat,
 Omnes elogio dignas quæ pandere digno
 Sustineam rerum species, & munera Diuûm!
 Pelignus vates (adeo non cætera demens)
 Quatuor expediens constantem partibus annum,
 Infert eiusdem modò tempora bina Coronis:
 Stabat nuda æstas, & spica fert agerebat,
 Verq; novum stabat cinctum florente Coronâ.
 Cætera non itidem tanto dignatur honore:
 Stabat & Autumnus calcatis sordidus vis,
 Et glacialis hyemis canos hirsuta capillos.
 Quàm multò noster vates sapientior, insit:
 A Jova totum cingi viridante Coronâ
 Continuèq; nouis redimiri fructibus annum.
 Atq; coronarum celeberrimus extitit vsus
 Antiquis, habitus permagno semper honore.
 Nam si quem populus quondam Mauortia propter
 Facta Ducem legeret, ceu summo munere, nudum
 Cingebat caput illius benè olente corollâ.
 Quin & adhuc tedis illarum est plurimus vsus.
 Pluraq; ne sileam hoc, insunt miranda coronis.
 Namq; suo velut hæ flexu rediguntur in orbem

Sic

Sic in se sua per vestigia voluitur annus,
Ac velut in fertis reperitur copia florum,
E quâ commoditas homini non surgit inanis:
(Nam florum vegetum commistio spirat odorem,
Humanamq; suâ recreat dulcedine mentem)
Isdem sic anni perstat perfecta Corona.

I. Ver.

Ergo suis breuiter peragremus partibus annum:
Verq; iuuat primûm paucis attingere verbis.
Quid, rogo, iucundum tribuit natura creatis,
Cuius non etiam subsit bona copia veri?
Semina tunc iterum veteres meditantur aristas;
Luxuriant vario spirantes germine campi:
Solamen nemorum, volucres, & gratia ruris,
Suauibus hac illac concentibus aëra mulcent.
Omnia tunc resonant auibus virgulta canoris.
Quid? quocunq; tuo contorques lumina vultu:
Omnia letitiam vernantis temporis edunt.
Omnia tunc florent, tunc formosissimus annus.

II. Aestas.

Ver tepidum sequitur calidissima solibus Aestas;
Findit hiulca siti quando canis aestifer arua,
Et cantu querulae rumpunt arbusta cicadae.
O si Nestoreum narrandi flumen haberem,
Vt veluti frugum facit amplificatio partes
Exauctas anni: sic nostra oratio gliscat.

Tunc

Tunc curuam messor falcem supponit aristis,
Excudit & pregnans maturas area messes,
Exultatq; suâ letus de fruge colonus,
Vasta quod omnigenis frumentis horrea turgent.
Hinc sua contiguè manat mortalibus esca,
Aptaq; iumentis sumuntur pabula pandis.

III. Autumnus.

Nunc fari pergo de prosperitate Autumni.
Quando iam breuiorq; dies, & mollior aestas
Ingruit, & reliquæ distendunt horrea fruges:
Tunc sese plenis calathis tibi promiser offert
Autumnus, species pomorum mille ministrans.
Quorum gustatus non oblectamina tantum
Confert, & cœnis benè condimenta parandis.
Viuida quin eadem quoq; odoramenta remittunt,
Dulcis & illorum aspectus delectat ocellos.
Letaq; tunc letos vestit vindemia colles,
Qui mox plena nouo fundant Carhestia Baccho,
Anxia contracto redimunt quæ corda dolore.

III. Hyems,

Autumnum linquens, hyemalia commoda pando.
Cum gelidus Boreas syluis decussit honorem,
Vndiq; & aggeribus niueis riget obruta tellus,
Atq; astricta gelu septem consurgit in vlnas:
Et tepidis ouium velantur corpora lanis.
Et licet extet hyems canos hirsuta capillos:

Attamen

Attamen ipsa suis facit utilitatibus annum
Acceptum agricolis, qui tunc plerumque fruuntur
Per messem partis, reparantque laboribus agras
Vires, quæ lassæ reliquum instaurentur ad annum.
Adde quod admittat longam nox longa quietem.
Interea terram constringit frigore Bruma,
Ne de se spargat damnosos forte vapores,
Et niue hyperboreâ quæ sunt concreta sulcis
Semina, tunc tuto tectâ tellure quiescunt,
Nec male clementis cœli illa iniuria ledit.
Denique nos minus afficeret clementia veris
Purpurei, nec sentiremus pectore tanta
Gaudia de lato vernantis temporis ævo:
Ni ver auricomans hyemis præcederet horror.
Anni quadrifidi sed iam variatio restat.
Hanc quoque non sicco pede transeo: nam patet inde
Florida totius dulcedo mobilis anni.
Nam quodcumque statu semper persistit eodem,
Hoc (perhibent) tandem generat fastidia menti:
Nec Deus hoc etiam pacto nos condidit orbos.
Hinc circumcirca totius amabilis anni
Multiugis opibus terræ est variata corolla.
Hic ego, mens metri si ferret pandere vela:
Cum mihi se facile obtulerint primordia fandi:
Vnquam ne finem possem indagare vererem.
Verum hac ipse quidem, spacijs discensus iniquis,
Præter-

Præter-

*Præteriens alijs post commemoranda relinquo:
Et sessam terris festino aduertere proram.
Quod superest vnum te trino nomine Numen
Appello, veluti primum, sic sine sub ipso,
Persoluens, quantas concernunt pectora grates,
Hactenus elapsos quod fortunaueris annos;
Nec non presentem largè ditaueris annum;
Cinxeris atq; opibus tanquam vegetante corollâ,
Quem rubicunda seges non vanis lussit auenis.
Nostraq; coniungo deuoto pectore vota,
Miribus vt fundos oculis, vinctaq; lustrans,
Fœcunda in reliquum nostro vestigia ruri
Infigas, quæ distillant pinguedine plena:
Doncc in æternis cœlorum iugiter hortis
Nectare & Ambrosiâ saturi, indutiq; Coronâ
Iustitiæ diæ fulgebimus omne per æuum.*

FINIS.

*Lipsiæ, imprimēbat Valent. am Ende,
Typis Hæredum B E Y E R I.*

M. DC. V.

Cb 1856 of

ULB Halle

3

002 386 801

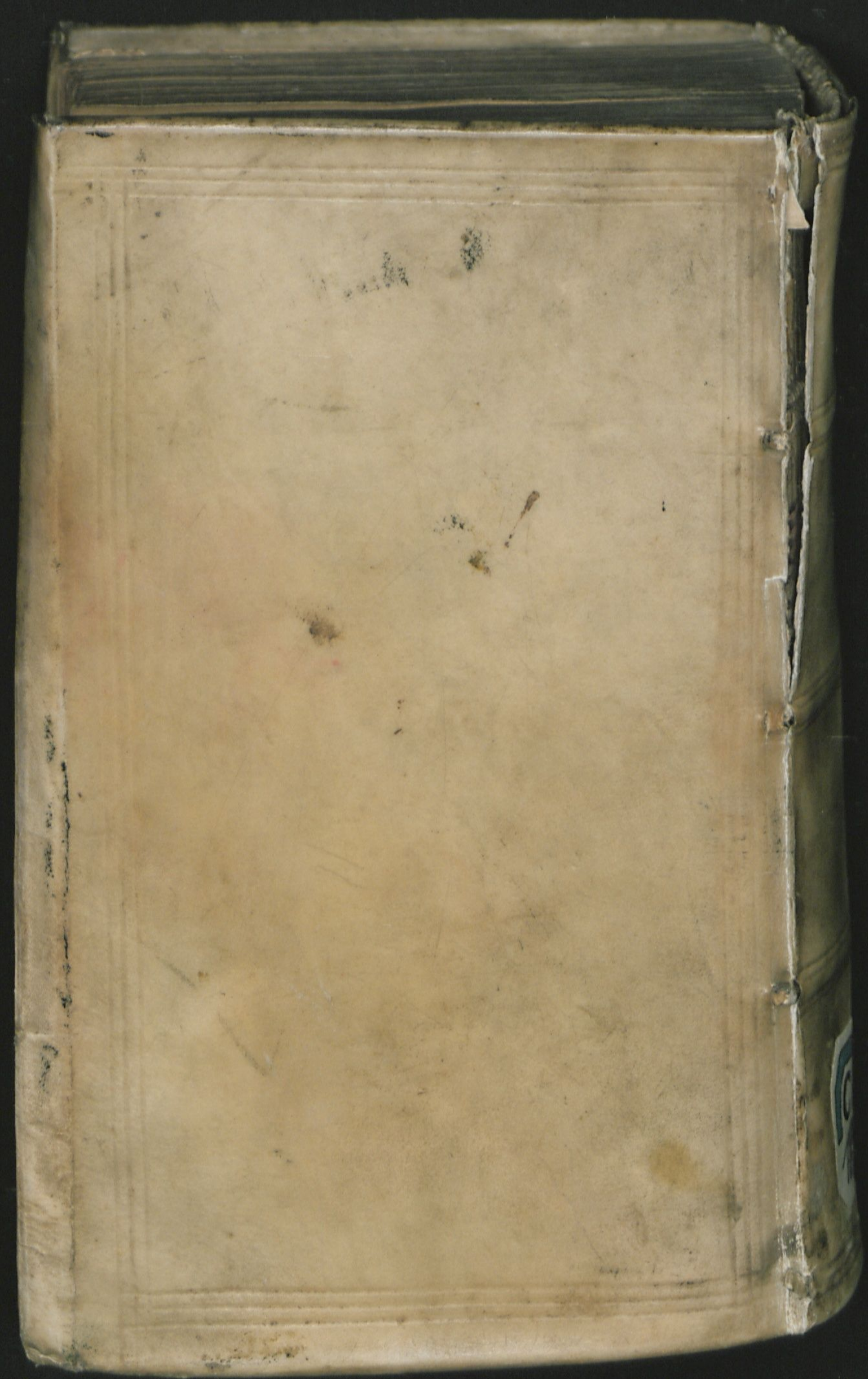
D

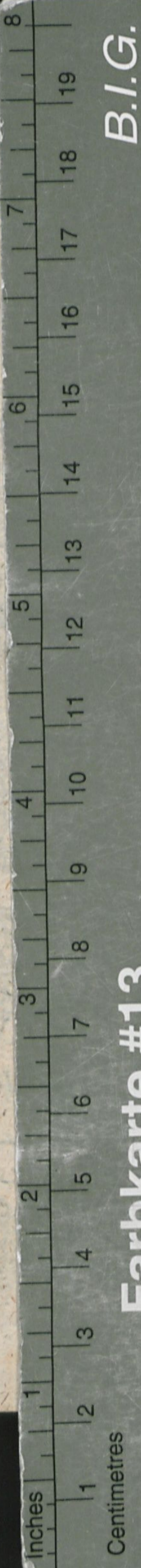
~~TR 101~~

U017

m f

B.I.G.

Black 3/Color White Magenta Red Yellow Green Cyan Blue

Farbkarte #13

VADRIFIDA
ANNI CORONA
 Ex *862071*
 vatis Psalmo 65. excerpta.
 Et
 nine Heroico olim con-
 texta & explicata
 à
HENRICO IVNIO SV-
INO, Legitima scientia Stu-
dioso.
 Erasmus.
 et condita ex omnium disciplinarum de-
 medullis placenta, atq; compositum ex
 imis quibusq; flosculis mellificium,
 ()
 L I P S I Æ.
 bus JACOBI APPELLI, Bibliop.
 A N N O
 C V M D E O.

